

Hesin maðurin verður kallaður Swonko og er ættaður úr Kroatia. Hann kom til Føroya í gulltíðini og hetta var áðrenn Jugoslavia varð lutað sundur. Nú kann hann ikki leita heim aftur orsakað av her- viliga borgarakrignum.

Peter Head og hann er komin at læra føroyskar kvinnur at skera makrel til flak.

Georg er ikki ein nógv sigandi maður, men hann er kvikur við knívinum og tað er ein frægd at siggja hvussu knívirin loysir flakið frá makrelinum, hann fer sum gjøgnum smør og tað er bert hend- inga ferð, at neyðugt er at reinskera.

–Kvinnurnar eru ikki skjótar enn, men tað kem- ur. Eg klári at skera 100 kilo um tíman, men eg eri ikki millum tey kvikastu. Tær garvaðu kvinnurnar í Petet Head klára at skera 150 kilo um tíman. Tær arbeiða við eini góðari bonusskipan og tær vinna nógv, sigur Georg.

–Góðskan á hesum makrelinum er sera góð, sigur Georg.

–Makrelvinnan í Skot- landi er títarbundin og tað verður hon eisini í Fø- royum. Vit arbeiða frá oktober og út februar, sig- ur Georg.

Hetta er fjórði dagurin, at kvinnurnar á Harfrost læra seg at skera makrel, men tó tann fyrsti við professionellari hjálp, tær halda seg vera munandi tryggari á hondum nú enn fyrsta dagin.

–Hetta verður spennan-- di, um hetta fer at ganga, tí kemur henda vinnan fyri seg, so fáa vit trygt ar- beiði, sigur ein flaka- kvinna

Bert skorin við hond

So at siga ongar broyt- ingar eru gjórdar fyri at taka ímóti makrelinum.

–Hetta kemst av, at keyparin heldur vil hava makrelin skornan við hond. Tí kunnu vit brúka gomlu reinskeringarborð- ini aftur. Tað er ein fyri- munur í hesum tíðun at sleppa undan stórum ný- fløgum, sigur Brandur Jacobsen, virkisleiðari.

–Sum er vita vit einki, hetta er alt á royndarstöði, vit skulu finna fram til hvussu bíliga vit kunnu tilvirka makrelin og so velst einini um hvussu hepnir vit eru við at koma á marknaðin. Kappingin er hørð frá okkara granna-

Ein arbeiðsskapandi roynd

Makrelur verður skorin við hond í Fuglafirði

–Hetta er ein roynd at royna nakað annað, mak- relur er ein bílig vøra, vit royna nú at finna marknað og at fáa tímalønina fyri hvørt kilo so langt niður sum møguligt, sigur Brandur Jacob- sen, virkisleiðari á Harfrost

Eftir Jústinus Eidesgaard
Myndir Kalmar Lindenskov

Nógv verður av røttu málað svart í hesum døg- um nú fiskaloysi og harav vinnuloyssi rakar so meint hópin av familjum í land- inum. Men tað er ikki kolasvart allastaðni. Hetta kom eg at hugsa um tús- dagin, valdagin, tá eg og myndamaðurin á Sosial- inum koyrdu úr Havn og norður til Fuglafjarðar gjøgnum nýggja tunnilin. Hesin teimurin gongur gjøgnum hjarta av vinnu- lívi í Føroyum og her eru flest øll virkir enn í gongd

og fólk eru enn til arbeiðis um ikki fallatíð allastaðni.

Og enn er tað eisini onkur, sum berir seg burt- ur úr vónloysinum og gongur nýggjar leiðir. Millum annað Odfríður Haraldsen og aðrir í Fuglafirði. Koyritúrin er endaður og vit standa inni á gólvinum á lítla flaka- virkinum Harfrost í Fugla- firði, millum fuglfirðingar kalla ísvirkíð. Í dag er ikki stórt virkseimi uttanfyri virkið, onki skip ella bátur

liggja og landa, nýggja saltfiskahúsið stendur tómt og tað sama er við feskfiskagoymsluni. Ísvirkíð gavst at taka móti feskum fiski herfyri.

Í skúla

Tilkomnir fuglfirðingar eru í skúla í dag, bæði her á Ísvirkinum og á nýggja makrelvirkinum hinumeg- in fjórðin. Sunnudagin kom ein skoti við Smyrli. Hann eitur Georg og er úr Peter Head. Hann arbeiðir á einum makrelvirkið í

Brandur Jacobsen, virkisleiðari á Harfrost er spentur uppá makrelin. Men hann er varin at gleða seg ov tíðliga